

Adeverul constatatu prin acte oficiale.

14 Februarie, 1864.

La 8 Noembrie, a apărut o foie volantă, intitulată: „Abusurile unui Prefect”. Fiind că asertările cuprinse în acea foie, reclama din partea dovezi positive, iară nu sunt simple negații, prin o epistolă ce am adresați diariului Românu, și pe care a și publicat-o încă de la finele aceleia lună Noembris, am înștiințat că, spre constatarea adevărului, am cerut îndată de la ministerul de Interne o anchetă severă. — Acea anchetă să săvîrșită sună acumă vră patru septămâni și onora totu ministeru, recunoscându-nevinovăția mea, pe lângă oficia No. 4042, însă împărtășește copia prescrip-tulu verbalu încheiatu în acea privință. — Așa fiind, dați publicitatea, atâtă copia disului prescriptu verbalu, că și oficia No. 4042, cari o însoțește, sicură fiind că, dacă în imprejurările de față, libertatea presel a pututu înlesni calomnia, totu acea libertate imăda acumă și mijlocul de a confunda pe calomniatoru ce astăzi încă se ascundă sub-masca anonimității.

I. Greceanu.

PRINCIPATELE-UNITE-ROMÂNE.

Ministerul din Intru.

Anul 1864, luna Februarie 6.

Secțiunea, No 4042, București.

D-lui Iorgu Greceanu, Prefectul Districtului Suceava.
Domnule!

D. N. Gane, Prefectul judecătului Dorohoiu, cu raportul No. 132, depunând la Ministerul relația cercetării ce a fost autorizată a face în privința celor scrise contra d-vosstră în articolul anonimă apărut pe lângă diariul Românu din 8 Noembris, 1863, care cercetare dovedindu pe deplină nevinovăția d-vosstră și culpabilele uneltiri ale calomniatorilor, sub-scrisul pune în vedere d-vosstră o copie dupe procesul-verbalu, și vă invită a face cu dăsu-lă ori ce întrebuițare veți voi.

Priuimă incredințarea considerației mele.

(Semnat) Ministru COGĂLNICHEANU.

(Semnat) Șeful Secției, Gănescu.

I. Greceanu.

PROCESU-VERBALE.

Anul 1864, Ianuarie 10.

Sub-scrisul, Prefectul Districtului Dorohoiu, însărcinat să fiind de d. Ministrul de interne cu ordinul No. — a cercetă împregiurările espuse prin un art. anonimă apărută în o foie volantă pe lângă disul Românu din 8 Noembrie trecută, contra d-lui Prefectul districtului Suceava, din esaminarea făcută actelor relative la casurile ce se menționează prin citatul articolă, a constatat următoarele:

I. Banii depositelor cunoscuți din adresa No. 204, a casieriei, precum și acel prins de pe biletele de călătorie și paspörte, dupe observația făcută în condiții și acte, s-a găsită trădată în păstra-re casieriei.

In privirca insinuațiunilor d-lui autor, că a-dică săru si speculații nisice așa banii de d. Director, nu există nică o urmă de dovdă.

II. În cestiuța dintre locitorii din Găinești (Cătună a Mălineștilor) și d. Posesore Ioan Burchi, se constată din acte: că d. Directore a prefecturei, dupe însărcinarea ce i s-a pusă de d. Prefect, pășindu la 21 Septembrie anul espirat la comuna Găinesci spre a cerceta tăguinile ridicate de numișii locitorii contra d-lui Burchi, a terminat ancheta prin reconciliarea ce a isbutită a face între ambele părți, dovdă procesul verbală încheiată la față locului dupe care încă de atunci s-a prezentat Ministerul în tocmai copie cu raportul No. 12,183. Astă felu și-nindu-se cestiuța de mai sus, de atunci și până astăzi n'a mai urmat la pref. nică o reclamație din partea d-lui Burchi sau a locitorilor.

Asertările d-lui autor anonimă în privința d-lui Gheorghe Dimitriu că adică împreună cu d. Director ar fi mersu la facia locului, și ar fi provocat locitorii la neascultare către d. posesore, sunt totu atâtă de neîntemeiate. Acta dovedește că cu doar lună și jumătate mai nainte d. Gheorghe Dimitriu, voindu a se face vechilul locitorilor din Mălini în interesele și relaționile lor cu d. Burchi, a fostu respinsu de chiar d. Prefect, prin închiera din 31 iulie trecută, aposată pe suplica d-lui Burchi, înregistrată la No. 10858, și că în urmă cerindu d. Dimitriu o copie de po-disa după, care a motivată respingerea sa, i s-a refuzat și acesta prin închiera de la 5 August, subu rezonul că d-sa este streinu de cestiuțe și ne îndrituită de Legă și reprezenta dr. ptăile locitorilor, nefiindu rudenie cu ei sau advoatul recunoscută de Guvern.

III. Împlinirea proponul de 20 galbeni de la d. Nastasie Vadeanu în cauza cu d. Nicolae Marcovici, să efectuată dupe închiera chiar a sub-scrisului din 11 Iulie 1862 cândă ocupa postul de prefect districtului Suceava.

Buna cuvintă mă opresce de a-mă controla în-suș lucările mele în față cu art. anonimă asupra căruia suntă chemată a face anchetă. Remîne ca onor. Ministeru, de căa va avea vre-o îndoială despre lucările mele în casul de față, să ceară acă în revisiunea sa, și dupe descoperirile ce va face să-și aplice lucările în consecință.

IV. În cestiuța dintre d. Sihni cu creditorul său, împregiurările suntă precumă urmășă:

D. Sihni, posesorul moșiei Heciu din districtul Suceava, dupe lucările din dosarul se cunoște datoru cu mai multe însemnate sume bănesci, și anume: 1000 galbeni către Avram Golfrid, 1500 galbeni către Iancu Chiriacos, 1600 merje popușoi către Davidu Instar, 1595 leu și 77 merje popușoi către Solomon Herțan, 1794 leu către Naftulea Herță sin Meer și 1200 galbeni căstul săntului Gheorghe 1863 a moșiei Heciu către Epitropia Săntușu Mormăntă.

Asupra aveyu numitului Sihni, conformă și cu mijlocirea Consulului Britanicescu No. 14, de a cărui-a protecție atârnă, s-a aplicată secuestru generalu prin sub-prefectul de arondismentu, în scopulă îndestulării creditorilor susu-menționați. Unul dintre acestia și anume David Instar, prin suplica înregistrată la No. 8853, vine a areta prefecturei că debitorul aru vro a confirmă prin Trib. districtualu unu contractu prin care vinde totă recolta sa dupe moșia Heciu negociaților Zalman Vaisemberg și Laba Moscovici, cerindu a se avea în privire nejignirea creaței séle, în vedere cărora prefectura, prin adresa No. 7079, mișlocestea la Tribunalu a nu se întări nică unu actu care aru lovi drepturile creditorilor arătaș.

Trib. dreptu rezultatul la citată mișlocire, responde subu No. 3,896 că d. Sihni prin transacțiu-nea ce voiesce a face, nu dispusă de acelle 600 merje popușoi cuvenite lui Davidu Instar, căci elu vinde numă parte din productele anului 1863 d.d. Vaisemberg și Moscovici, vîndare prin care a icurase atâtă plata căstului săntu Gheoghe ce aru si depusă în Tribunalu, cătu și a săntului Dimitrie, cerindu în cele din urmă a i se lămuri pe a cui comptă arăsta banii căstului sănt. Gheorghe în sumă de 1200 galbeni în depositul Trib. fără profitu, la casu când săru împedica legalisarea contractului.

Pref. sub No. 7157, puind din nou în vedere Trib. creditorul arătaș mai susu, afară de Avramu Godfrid și Iancu Chiriacos (în privirea cărora se es primă că nu poate interveni, și-nău niste cestiuță din acte supușă cu supușă care atârnă de jurisdicțiuă Consulilor respectiv). Adăgă apoi, că în față celor espuse de Trib. Pref. nu mai persistă în cele ce-i-a făcută cunoscută sub No. 7079, de cătu are de datorie a-i cere încă o dată asicurarea căsturilor cuvenite Ministerul cultelor și a creditorilor pă-

mîntul. In urma acestora se prămesce pe lingă adresa Trib. No. 4055 copia contractului legalisată de elu sub No. 247, din care se vede că vîndătorul Sihni a înșteiată nu parte, ci totă recolta anului 863 dupe moșia Heciu, că elu n'a acceptată nică o merită măcaru din acele 600 merje popușoi ce datoresce jidovul David Instar, și că în locu d'a garanta ambele căsturi cuvenite miniseriul Cul-telor, a depusă numă acelu alu săntul Gheorghe în numerătore, iar pentru acela alu săntul Dimitrie a luată nisice mesură de asicurare care suntă cu totu ilusori, precumă se lămuresce prin punctul al 7-lea din contract. In cătu se atinge însă de creditorul personalu a d-lui Sihni, Trib. îl trimite aș luă îndestularea din productele remasă nevîndute pe moșie, produse care în faptă nu-și au ființă, căci chiar testul contractului dovedește că nu s'a făcută nică o reservă în astă privire. In facia unei așa regulări, Prefectura responde din nou Trib. sub N. 7,464 și 9,299, că nu poate recunoșce și executa acestu contractu întră cătu elu lovesce drepturile de îndestulare a Ministerului și a creditorilor. Iată totă ingre-nența Pref. în lucrările Tribunalului.

Sub-scrisul deci, de parte d'a voi să prejudece lucrările acestei onor. autorități judiciare a districtului Sucăva, are însă de datorie a areta că Pref. se găsește în totă legalitatea, ne voindu a da disul contractu prioritățea asupra unor creațe anterioare, și mai cu séma asupra dreptului de ipotecă ce are

Ministerul de Culte ca proprietară în productele de pe moșii. Este mai multă de cătu adevărată că întră cătu îndestularea acestora e lăsată pendentă de nisice împrejurări eventuale, fără să se fi luată vre-o garanție pozitivă pentru nejignirea drepturilor lor, Pref. în competență să administrativă, nu poate admite și executa unu așa contractu de cătu numă în casul cându prin punerea lui în aplicație nu s'ară compromite îndestularea creditorilor, cu alte cuvințe, contractul numă atunci ar putea deveni execu-toriu cându pe moșie s'ară găsi destule produse re-masă nevîndute, de unde se se potă satisface atâtă pretențiuile ministerului cătu și a creditorilor, sau cându s'ară situată vre-o garanție pentru depunerea banilor prinși din vîndarea efectuată prin menționatul contractu, care banu să fie de ajunsă spre acoperirea datorielor citate.

V. Acta dintre d. Constantin Dragoșu cu jidovul Avram Avel pentru niste cherestea, fiindu trimisă în revisiunea Ministerului de Interne cu raportul No. 14,075, ramăne ca însu-și onor. Ministerul să examineze lucrările din ea.

VI. Acta dintre d. Dimitrie Anghelu cu d. Nicolae Orăscu, fiindu de asemenea trimisă în cere-tarea d-lui prefect de Roman cu adresa No. 14074, din 13 Decembrie trecută, sub-scrisul n'a putut s'o ia în observație.

In privința scrisorilor ce arăta că d. Anghelu ar păstra de la mai multe persoane relative la d. Prefect și d. directore, sub-scrisul, prin adresa No. 3 și telegrama No. 5, cerindu-le de la d. Anghelu, d-sa prin responsul ce-mă face, aflată la fila No. 16 refuză d'a mi le comunică, sub-cuvintă că ar trebui mai întâi a se suspenda pe d. Prefect de la îndatorirea sa, ceea ce nu este în competență sub-scri-sul, și nică ar fi logică d'a se aplica dupe unu articolă ne sub-scrisă de nimănii.

VII. Observându acta relativă la cauza dintre d. Costache Theodoru Ghițescu cu Evreulă Marcu Horodnicianu pentru pădurea de pe moșia Giurgești amă veșută unu procesu verbală închisătă de d. Prefect la 18 Martie 1863, prin care face o regu-larisare generală în privirea acei păduri, constatăndu No. fâlcilor remasă netăiate în cătime de 48 fâlcă, 75 prăjini, și distribuindu apoace cătime în achizi-tarea contractelor d-lui Ghițescu, Avram Gotfid și Marcu Horodnicianu.

In cătu atinge contractul acestu din urmă, elu

în adeveru pôrtă nepotrivirile de dată arătate la punctul alu 7-lea din art. anonim, cu totce acestea elu a fost supus obseruației Ministerului odată cu procesul verbal menționat mai sus, pe lingă raportul No. 3,367 din 23 Martie anul trecut. Ministerul sub No. 8,681, ordonă pref. a trăda actele în cercetarea Trib., care singură e competentă a limpedi drepturile și prioritatea reclamanților, și a cere deslegare de la elu de urmare asupra tuturor pretențiunilor.

Trib. cu adresa No. 4,205 înapoiesce actele obiectului și se declară necompetentă d'a se rosti în asemenea casuri, espuind că pretențiunile reclamanților fiindu basate pe contracte, care se văd necontestate și puse în lucrare de prefectură, ele sunt de natură secularie și prin urmare de competență administrativă. Aceste împregiurări Prefectura sub No. 7,972, referindu-se Ministerului, de la elu a primită deslegarea sub No. 19,054, d'a se conforma legilor.

In urmarea acestui ordin, Prefectura a regulat punerea în aplicare a procesului verbale aretată mai sus. Aceasta este procedura păzită de prefectură; prin urmare dacă ea aru si comisă vr'o illegalitate prin admiterea contractului d. Marcu Horodnicianu, Ministerul, care a avută în astă obseruație lucrările ei, negreșită că le-aru si făcută cuvenita îndreptare.

VIII. Acta dintre d. Adolf Wolf și d. G. Ghîtesco, pentru o mașină, cu adresa No. 12,578, se găsește trimisă Trib. Distr. unde este înșinută procesul, după chiară reclamația d-lui Ghîtescu, prin urmare sub-scrisul nu începe a mai face vre-o cercetare în casul de față.

IX. In cestiunea dintre d. Iorgu Grecianu și d. G. Ghîtesco, pentru deturnarea unui pârău, din cursul său natural, sub-scrisul de asemenea nu începe a mai interveni cu vre o cercetare, fiind hotărâtă acăsta cestiune de Comisiunea ad-hoc, ce a fostă însarcinată cu revisiunea autorităților de dincoce de Milcovă. Mai urmăresc încă ordinul d-lui Ministrul de interne No. 5706, aprobată lucările acei comisii, prin care se trimite d. Ghîtesco a-și căuta pretențiunile pe drumul judecătoresc.

X. D. Theodor Popovici despre care autorul vorbesce la punctul alu X-lea, este pusă în funcție, nu de d. Prefectu actualu ci de d. Matei Pleșescu cu 2 ani mai naîntă, elu este permuată numai de d. Prefectu Greceanu din postul de secretar poliție de Fălticeni la acelă de secretar sub-Prefectu de Șamuză în locul d-lui Michaiu Stamato polo, și nu sub-nume de Theodor Popescu, ci de Theodor Popovici, precum dovedescu procesul verbal din 5 Februarie 1863 înreg. la No. 1837, și raportul urmată către d. Ministrul de Interne No. 1394, din aceiași d. D. Michaiu Stamato polo, pe care d. Autoru arată că l'a depărtat fără vină, e transferată în aceia-și culație la sub-Pref. Plăși Moldova.

XI. In privirea celoru rostite la punctele 11, 12 și 13 din articol, că adică d. Grecianu, cu influență sa de Prefectu, a vindut evreului Marcu Făinaru 600 merje grău dupe moșia sa Păriul Glodulu cu preciu de 55 lei merje (nu 58), 200 merje secără evreilor Altă și Simon Baer cu un galbenu merje și unu No. miei jidovului Șael Last cu 16 lei mielul, preciuri care s'ară părea esagerate, după starea de decădere în care s'afă astă-dîl co-merciul, întrebându pe numișii neguciători, cu toții mi-a arătat că în timpul iarmaroculu de 20 Iulie, cându ieș de bună-voie și ne șită de nimină aș făcută asemenea cumpărători, preciurile erau multă mai avantajiose, doavadă că unul dintre neguciători arătaș mai susu și anume: Marcu Făinaru, a vândut d-lui Fotino posesorul moșie Tătarușii 200 merje din grăul de la d. Greceanu cu 60 lei merje, adică cu unu profitu de 5 lei la merje; prin arnare de îndată ce nu se constată că d. Prefectu Greceanu ar

fi abusată de autoritatea cu care este investită, cine ar putea să-i facă vre-o imputare pentru că iști vine de grine și secără dupe proprietatea sa?

XII. Nu mai puțină neîntemeiate și iraționale suntu acușările de la Punctele 14, 15 și 17, în privirea cărora sub-scrisul nici a găsită de necesitate a mai face vre-unu comentariu, trebuie însă se adaugă că din lucrările Pref. se dovedesc că nu Evreii Altă și Simon Bal sunt posesori moșie Boe, ci d. Ioan Diaconovici, precum nici Berl Justăr posesore moșie Drăgușenii, ci d. Pavli Ioan. De asemenea pe moșia Tătarușii de cându se ține în arendă de d. Costache Fotino, nici odată s'a nămplată vre-o nesupunere din partea locuitorilor, la îndatoririle lor.

XIII. La moșia Păriul Glodulu, proprietate a d-lui Prefectu, păsind însu-și sub-scrisul spre a cerceta împregiurările espuse la punctul alu 16-lea din art. din întrebările făcute locuitorilor, m'amă lămurit că el năsuferit nici o asuprire de la proprietarul lor, precum dovedesc procesul-verbal a numișilor locuitori legalizat de județul sătescă sub No. 4, prin care se lămuresc că el nău lucrată nici o dată Dumînica la trebile d-lui proprietar, că el nău fostă strămutaș nici cumă din locurile de hrana, că numai singură imașul li s'a schimbată de pe însu-și cererea lor, dându-se unu altă imașu în pădure; care pe lingă că este mai hrănitoru de cătu celu l-iu, dar apoștă năsind în apropiere de graniță austriacă oferă mai multă siguranță pentru viile lor, în privința furaturilor ce neconitență se comiteau în timpul cându posedă celu-l-altu imașu, și în sine că el de și în vara trecută a cărată pâne de pe cătuna Vulturescu (nu Mircău) la aceea numită Osoiu, însă depărtarea de la una pănă la alta, nu e mai multă, după pasul locului, de cătu de o oră, în cătu acăsta năsindu o obijduire pentru ei, nici a gădită a se tăngui vre-o dată. Se notă totu o dată că cătuna Vulturescu este proprietate totu a d-lui Greceanu.

XIV. Asupra celoru coprinse la punctul alu 18-lea, făcându sub No. 6 întrebare Prefecturei despre prădăciunile ce s'ară si comisă chiară înaintea poliție și a santinele pompierilor, precum și despre omene morți găsiți prin plase și orașe, ca, prin adresa No. 57, îmi respunde că asemenea prădăciuni nău avută loc, iară în privirea omeneilor morți ce s'au găsită prin plasele și orașele din distr. Suceava în totu cursul anului 1863, îmi comunică o listă astădată la actă, fila No. 24, din care se vede că ea și-a năsantă datoritele lucrări.

XV. Aseraționile de la punctul alu 19-lea se repută prin ele însu-și, doavadă frasul următor:

„D. Theodor Ganciu, sub-Pref. plăși Samuzul, „spre resbunarea personalității ce are pe d. Iordache Vărvă, a împuscată unu omu venindu din Bucovina la cósă de la valea Vișinului, proprietate a d-lui Vărvă, de mai trăsesce sau nu, nu cunoscă, „căci fiindu granița aprópe a fugită din colo.“

Daca acestu omu a fostă împușcată precum autorul vorbesce să dea a înțelege, cum a putută oare se fugă peste graniță? lăsându a dice că în Prefectură și sub-prefectură nu există nici o reclamație din partea cără va relativă la unu așa factu, care daca s'ar fi indeplinită, negreșită că nu putea să remăie jos, cu atâtă mai multă, cu cătu omul în cestiune arătindu-se că e din Bucovina, ar fi trebuit fără indoială ca stărostia cea întărită se facă demarșe pentru urmărirea și descoperirea culpașului, ca una ce este apărător de dirțu a dreptășilor supușilor ei.

XVI. In privirea celoru coprinse în aliniatul dupe urmă alu art., sub-scrisul observându actele obiectului, a găsită că Ospitalul creștin din Fălticeni avindu date în anteprișă D-lui Nastase Vadianu veniturile iarmaroculu acestu tîrgu la 11 Iuliu 1863, a reclamată la Pref. îndestularea sa cu căsturile, din care motivu, sub No. 8094 și 8461, s'a ordonată poliție a-și face cuvenita despăgubire.

Cu căteva dile însă mai naîntă, adică la 7 Iuliu, se ivesce d. Iancu Marcovici ca creditoru d-lui Vadianu cu o sumă bani, și pref. recomandă în originalu petiția sa înregis. la No. 46 și poliție, ordonându-i a-și face imediată îndestularea.

Poliția în cătu privesce pe ospitalu, prin raportul No. 2522 din 11 Augustu, se exprimă că năre altu mijlocu de a-și achita căsturile, de cătu atacându garancia ce d. Vadianu o are depusă la elu, iară în cătu privesce pe d. Marcovici, la 18 Septembrie sub No. 2962, arată că așe secestrată o sumă de cherestea de a debitorul, dară care s'ar pretin-de de d. Iordache Geanoglu ca proprietate a sa.

Este adevărată că d. Geanoglu a reclamată la Pref. și poliție, și chiară a depusă la acăstă de pe urmă un înscrisu a d-lui Vadeanu, arătătoru că cherestea cea aștea a întrebuințat în timpul iarmaroculu în facere de soprone, suri etc. ar fi avută luată în chirie de la d. Geanoglu, cu condițione d'a i-o napoi, îndată de pe trecerea iarmaroculu; nu este mai puțină adevărată, că asupra acei cherestele care nă fostă alta de cătu un obiectu speculată de antreprenoră în interesul d-ăștă esplota venitul celu contractase, ospitalul are dreptă de ipotecă ca proprietar; în față unor așa împregiurări, Pref. din motivul contestaționării d-lui Narcovici, care prin petiționarea din 20 Septembrie înregistrată la No. 13312, se sileșce a dovedi că citatul înscrisu este fraudulosu, însănu mai multe termine de înșașare între dd. Geanoglu și Vadianu, dar nici o decisiune încă pînă astă-dîl nu se vede dată în astă privire. Sub scrisul deces, prin adresa No. 8, aș făcută întrebare pref daca mentionata cherestea stă încă sub-secuestru, și ea, sub No. 66, îmi respunde că o asemenea se găsește și astă-dîl sub-privigerea poliție. Pînă cându se va constata pretenția de proprietate a d-lui Geanoglu, după care la casă cind acea pretenție ar cădea, să se vină la licitativ în îndestularea ospitalului cu dră de întărietă asupra creanței d-lui Marcovici. Mai este de observată că cherestea nă fostă singură a vere ce s'ar fi putută ataca în folosul ospitalului, căci ea, precum s'ă disă, transformată fiindu în suri, soprone etc. de pe acestea, d. antreprenoră a trasă venitură în privirea cărora de către poliție nu se vede luată nici o disposiție de asigurare, de și a avută ordine îndestulă de categorice de la Prefectură. Din asemenea nechibsuințe din parte-i a rezultat că dreptul de îndestulare a ospitalului se vede astă-dîl mărginuită numai în suma ce s'ară prinde din vîndarea cherestelor, care și acăsta este încă în litigiu, puindu pe ospitalu în poziție a se întorce la garancia dată de antreprenor, și ast felu a fi în așteptarea despăgubirei sale aprópe de unu anu.

Acestea suntu descoperirile făcute de sub-scrisul, în totă nepărțialitatea, basate pe dosare, basate pe adevăru; Ogor. Ministeru se va convinge că cătu de nedrepte suntu încriminările aruncate asupra d-lui Greceanu cu atâtă usurință, și potu a di ce năștială de către autorul sără nume, care pe lingă că nă avansată nici o doavadă în sprijinirea a-cuzaționării sale, dăapoștă nici a cutesată măcaru a subserie opera sa, D. autoru a mersu pînă aco-lo d'a ridica velul care totu d'aura acoperă secretele familioru, d-lui, după ce acușă pe d. Goncescu de ucigașu, vine apoștă a cerceta și a rescoli în mormântul părintelui său motivele care a îndemnat pe acesta de a'lui desmosteni, cine nu scie în totu coprinsul distr. Suceava adevărată caușă a desmostenirei sale? suntu sigură că unul din acei cari a compășită pote pentru d. Goncescu, veđindu lăclusu din sinul familiie, depărtatul de la avere, și lipsită de cea dupe urmă îmbrăcișare a părintelui său, numai și numai pentru că a contractat o căsătorie sără voia sa, a fostă și chiar d. autoru sără nume. A trage deci din asemenea acte conclusiune asupra vieței private a d-lui Goncescu, este mai multă de cătu o erore, este o doavadă vie de împătimire care se simte în totă articulile scrierii sale, este o voință premeditată de a-lă discreta cu or-ee preciu înaintea opiniei publice, și împreună cu elu pe cei alți funcționari administrației din distr. Sucăva, necrușindu-le nici capacitatea, nici moralitatea.

(Semnată) Prefectul distr. Dorohoi N. Gane.

I. Greceanu.